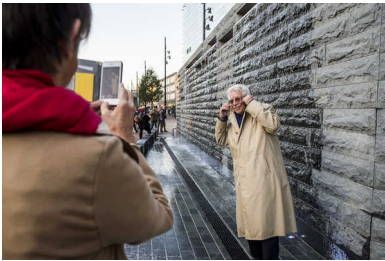

Eén druk op de knop, en daar gutst de robuuste watermuur

De muur gutst. En blijkt direct al fotogeniek.

FOTO DESIRÉE SCHIPPERS

ROTTERDAM

De watermuur op de Binnenrotte stroomt. Met één druk op de knop liet wethouder Eerdmans het vocht klotsen en heeft de stad er een attractie bij.

MARCEL POTTERS

Het is in alle opzichten een historisch moment. Want waar ooit het veenriviertje Rotte stroomde - de naamgever van de stad - klinkt ook nu weer het geluid van klaterend vocht. Het gutst langs de nagelnieuwe watermuur, die zich meterslang en stoer uitstrekt over de Binnenrotte, pal naast de Laurenskerk.

De wand maakt onderdeel uit van een ingrijpende vergroening van het voorheen doodsaie stuk stad, dat vaak gekscherend werd vergeleken met een landingsstrip voor vliegtuigen. Vrolijke bloemperken, verse boompjes en ander fleurig vertier zorgen ervoor dat de stenige omgeving direct een vrolijker aanzien heeft.

De watermuur stroomt! En dat allemaal dankzij één druk op een rode knop, een actie van wethouder Joost Eerdmans (Leefbaar, buitenruimte). Die is zeer in zijn nopjes met de komst van dit bouwwerk, waarvan de functie voor veel Rotterdammers lange tijd een raadsel was.

Zonnetje

„Het werd al de nieuwe klaagmuur genoemd”, zegt hij. „Ik hoop niet dat dit de Rotterdamse bijnaam wordt. Je moet hem eigenlijk zien in het voorjaar, met een lekker warm zonnetje erbij. Het is een aantrekkelijke toevoeging aan dit gebied.”

Aan de achterkant van de wand zijn trappen gemaakt, zodat de passant vanaf een plateau over dit deel van het Laurenskwartier kan uitkijken. Met rechts De Hofdame, daarnaast de Laurenskerk, de bebouwing van de Hoogstraat en tenslotte de imposante Markthal.

Aan de zijkant van de 'klamme wand' bevindt zich nog een guitig heuveltje dat - getuige zomerse impressies aan een belendend hek - een eldorado voor zonzonbidders moet worden. Buurtbewoner Ineke Lambermont (66) ziet zichzelf al helemaal zitten, op deze kunstmatige verhoging.

„Ik wilde nét even naar boven lopen”, reageert ze, „maar al dat groen erbij, geweldig. Die watermuur heeft iets sprankelends.”

Verderop voelt Rotterdammer Matthijs Laan (45) aan de donkere keien, alsof hij nauwelijks kan geloven dat het gevaarte er nu werkelijk staat. „Het ziet er mooi uit”, luidt zijn reactie, „maar in Rotterdam moet zoiets ook wel stevig zijn. Nou, deze muur is heel robuust. Goed dat-ie er is, met de ligweide ernaast. Ik denk dat ik hier met mooi weer graag in het gras kom liggen, terwijl het water verderop lekker klateret.”

En nu maar wachten op de zomer. Eerdmans: „Nou, het voelt al een beetje tropisch aan, als je hier

staat. Dit is Rotterdam op zijn best.”